

mer der kan komme i kølvandet på den forlængede barselorlov. Der kan komme de problemer, der er nævnt flere gange før, nemlig at man svigter ligestillingen, man svigter de små arbejdspladser, og man svigter de kvindearbejdspladser, hvor der er en overvejende dominans af kvindelige arbejdstagere.

Hvis man ikke gør noget ved det, så kan man risikere, at det kommer til at betyde, at ledigheden blandt kvinderne bliver betydelig højere, end den er nu, og at unge kvinder vil få meget svært ved at få ansættelse. Det vil også betyde, som ligestillingsministeren har sagt til Ugebrevet A4, at hvis man ikke gør noget, så siger ligestillingsministeren, og jeg citerer: »... så vil der blive født færre børn.«

Det er altså ikke noget, vi er interesseret i i det danske samfund. Vi er i forvejen ikke særlig godt kørende med årgangene; de er små. Men jeg mener, det er vigtigt, at Folketinget tager sit ansvar alvorligt og siger, at vi må gøre noget for at sikre os, at den situation ikke opstår. Vi kan ikke være det bekendt over for de unge familier, som skal trækkes med problemer på arbejdsmarkedet af den art.

Derfor vil jeg gerne sige, både til hr. Lars Barfoed, til hr. Bent Bøgsted og også til beskæftigelsesministeren: Det Radikale Venstre har lyttet, og vi kan næsten høre, at vi stort set alle sammen er enige om diagnosen, at der kommer problemer, og at der bliver problemer. Vi har også lyttet til de bemærkninger om, at man var ked af, at man skulle have dette forslag, som skulle udmunde i et konkret forslag til en barselfond. Derfor vil vi allerede nu bebude, at vi agter at stille et ændringsforslag til vores beslutningsforslag, sådan at Folketinget pålægger at udarbejde en analyse af mulige modeller og derefter fremlægge disse modeller til videre diskussion i Folketinget.

Derved burde betænkelighederne både for hr. Lars Barfoed, for hr. Bent Bøgsted og forhåbentlig også for beskæftigelsesministeren være borte, så burde vi kunne igangsætte analysearbejdet, så vi kan få fremlagt flere forskellige modeller, som vi derefter kan tage stilling til og debattere på fornuftig og åben og afslappet fordomsfri vis her i Folketingssalen.

Med dette løfte om at ændre i beslutningsforslaget forpligter vi ikke regeringen til at fremsætte et forslag, men forpligter blot regeringen til at lave en analyse.

Med den udgangsreplik skal jeg hermed sige tak for en god debat.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Forhandling om redegørelse nr. R 5:

Undervisningsministerens redegørelse om de gymnasiale uddannelser.

(Redegørelsen anmeldt 28/1 2003. Redegørelsen givet 28/1 2003. Meddelelse om forhandling 28/1 2003).

Forhandling

Gitte Lillelund Bech (V):

Redegørelse om en reform af de gymnasiale ungdomsuddannelser ser vi i Venstre som et velkomment og på flere punkter vel også lidt revolutionært udspil til en fornyelse og en styrkelse af fagligheden af specielt det almene gymnasium og af hf.

Målene med reformen er klare: For det første at øge den studieforberedende karakter ved højere faglighed og fokus på reel studiekompetence. For det andet at opdatere den almindelige karakter af uddannelserne ved at give fagene revideret indhold og sikre samspil mellem fagene og ved at inddrage de naturvidenskabelige dimensioner. Og endelig for det tredje at øge fleksibiliteten mellem de forskellige gymnasiale ungdomsuddannelser.

Kl. 14.55

Disse tre mål er mål, som vi i Venstre fuldt ud kan bakke op om. Det vil føre til fire selvstændige profiler i ungdomsuddannelsessystemet, og det mener vi faktisk der er behov for. Konkret vil jeg knytte følgende kommentarer til de enkelte gymnasiale ungdomsuddannelser og det, der lægges op til i reformen:

Det almene gymnasium: Ja, det almene gymnasium står faktisk over for en af de største æn-